

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **Š. M.**, zastúpeného JUDr. P. D., proti odporkyňi: **Sociálna poisťovňa, ústredie**, Bratislava, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o **úrazovú rentu**, na návrh navrhovateľa o preskúmanie rozhodnutia odporkyne č. 222-4801/2008 zo dňa 28. júla 2008, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k. 12Sd/276/2008-65 zo 4. júna 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky **z r u š u j e** rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k. 12Sd/276/2008-65 zo dňa 4. júna 2009 a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom krajského súdu bolo potvrdené rozhodnutie odporkyne z 28. júla 2008 č. 222-4801/2008 v spojení s rozhodnutím z 11. mája 2009 č. 222-2650/2009. Krajský súd dôvodil tým, že v konaní o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu z 28. júla 2008, ktorým bola žiadosť o úverovú rentu zamietnutá, bol opakovane posúdený zdravotný stav navrhovateľa. Posudkový lekár sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredie, so sídlom v Banskej Bystrici v lekárskej správe zo dňa 7. apríla 2009 stanovil mieru poklesu pracovnej schopnosti navrhovateľa na 45% od 30. novembra 2004. Na základe lekárskej správy posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredie, so sídlom v Banskej Bystrici zo dňa 7. apríla 2009 vydala odporkyňa dňa 11. mája 2009 rozhodnutie číslo 222-2650/2009, ktorým 1./ podľa § 88 a § 89 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov a v súvislosti s § 112 ods. 1 písm. c/ zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení priznala navrhovateľovi nárok na úrazovú rentu od 30. novembra 2004 v dôsledku pracovného úrazu zo dňa 13. júla 2000, odo dňa 30. novembra 2004, 2./ podľa § 109 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov odo dňa 30. novembra 2004 navrhovateľ nemá nárok na výplatu úrazovej renty, pretože nárok na výplatu úrazovej renty mu nevznikol z dôvodu, že konečná suma úrazovej renty určená

podľa § 89 ods. 1 až 3 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení nepresiahla nulu. Krajský súd zhodnotil vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie odporkyne č. 222-4801/2008 zo dňa 28. júla 2008 v spojení s rozhodnutím odporkyne č. 222-2650/2009 z 11. mája 2009 sú vecne správne a preto ich potvrdil podľa § 250q ods. 2 OSP. Pri rozhodovaní prihliadol na vyššie uvedené skutočnosti, z ktorých jednoznačne vyplýva, že invalidný dôchodok, ktorého je navrhovateľ poberateľom od 1. januára 2004 v sume 11 200 Sk mesačne, je vyšší ako suma úrazovej renty (5249 Sk), na ktorú má nárok z titulu pracovného úrazu zo dňa 13. júla 2000.

Proti rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ odvolanie a žiadal zrušenie rozhodnutia krajského súdu o vrátenie veci na nové konanie. Poukázal na to, že súd nedôvodne potvrdil rozhodnutie z 28. júla 2008, ktorým bola jeho žiadosť o úrazovú rentu zamietnutá, pričom v ďalšom konaní sa ukázala opodstatnenosť jeho opravného prostriedku. Pochybil však krajský súd aj v tom, že potvrdil rozhodnutie z 11. mája 2009, hoci v čase pojednávania a rozhodnutia krajského súdu ešte bežala odvolacia lehota a navrhovateľ aj podal odvolanie proti predmetnému rozhodnutiu dňa 15. júna 2009.

Odporkyňa žiadala prvostupňový rozsudok potvrdiť.

Najvyšší súd, ako súd odvolací, preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa v časti, pokiaľ vytýkal krajskému súdu procesné pochybenia, je dôvodné.

Z dávkového spisu je nesporné, že

1. rozhodnutím z 11. mája 2009 bolo zrušené rozhodnutie z 28. júla 2008 č. 222-4801/2008 samotnou odporkyňou a odporkyňa rozhodla o priznaní úrazovej renty resp. o jej nevyplácaní vzhľadom na poberanú výšku invalidného dôchodku (§ 89 ods. 1 až 3 zák.č. 461/2003 Z.z.). Rozhodnutie bolo navrhovateľovi doručené 22. mája 2009.

Z uvedeného vyplýva, že v čase rozhodovania krajského súdu bolo opravným prostriedkom napadnuté rozhodnutie z 28. júla 2008 zrušené a preto neexistoval predmet prieskumu. Krajský súd mal preto konanie o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu z 28. júla 2008 zastaviť.

2. Keďže ku dňu rozhodnutia krajského súdu (4. júla 2009) ešte neuplynula lehota na podanie odvolania proti rozhodnutiu z 11. mája 2009, krajský súd rozhodoval o zákonnosti predmetného rozhodnutia, predčasne. Uniklo pritom pozornosti krajského súdu, že v zápisnici o pojednávaní je zachytený prejav právneho zástupcu navrhovateľa, že proti druhému výroku rozhodnutia z 11. mája 2009 „podáme návrh na preskúmanie rozhodnutia“. Krajský súd nemal za tejto situácie právny dôvod na preskúmanie rozhodnutia z 11. mája 2009 ako celku, keďže je zrejmé, že pokiaľ ide o priznanie úrazovej renty, bolo navrhovateľovi plne vyhovené a konanie mohlo byť aj zastavené, avšak druhý výrok predmetného rozhodnutia vyžadoval vzhľadom na avizované podanie odvolania, aby o ňom prebehlo riadne konanie o opravnom prostriedku. Keďže krajský súd svojim rozhodnutím o potvrdení rozhodnutia ako celku zabránil navrhovateľovi konať pred súdom na základe riadne podaného odvolania, bolo potrebné prvostupňový rozsudok zrušiť podľa § 221 ods. 1 písm. f) OSP a vrátiť krajskému súdu na nové konanie a rozhodnutie. Odvolací súd sa nezaoberal vecnými dôvodmi potvrdenia predmetného rozhodnutia, keďže v odvolacom konaní je to v tomto štádiu konania predčasné.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. januára 2010

JUDr. Ida Hanzelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová